

॥ अथ सहाविंशोऽध्यायः ॥ chapter-27

- वसिष्ठ उवाच :- मरद्वाजाश्रमं गच्छेत्सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 बन्धुर्देवीति विख्याता यत्रास्ति भुवनेश्वरी ॥ १
- यां दृष्ट्वा मानवो मत्स्या मारद्वाजाश्रमे नृप ।
 आत्मनो बन्धुहीनत्वं न कदाचन पश्यति ॥ २
- कैतकीश्रवणाज्जाता श्रवन्ती नाम या नदी ॥
 यत्र पादपमूलानि मुनिकन्यैः सिञ्चति ॥ ३
- राजोवाच :- मरद्वाजाश्रमे तत्र बन्धुर्देवी यथा-भवत् ॥
 तथा कथय मे सर्वं यथास्ति कुरुणा मयि ॥ ४
- वसिष्ठ उवाच :- पुरासी त्पृथिवीपाल श्रीमाले शुमलकाणः ॥
 ब्राह्मणः कुण्डपा नाम कामशास्त्रविचक्षाणः ॥ ५
- देवतातिथिमृत्यानां बन्धूनां च दिवानिशम् ॥
 करोति विविधां पूजां धौजनाच्छादनादिभिः ॥ ६

१ श्लोकं स्थाने स्त्रवणाज्जाता, श्रवन्तीत्यादि बन्त्य

सत्त्वमुचितम्

क- सी ई कन्या वसिञ्चति

अथ

अथातिष्ठपरस्यास्य कुण्डपो गृहमेधिनः ॥

मन्त्रौ^२ णविबिधानतौ द्विषः कश्चिदुपाययौ ॥ ७

स तेनान्यर्धितौ राजन् भोजनाय महामकनाः ॥

शुचिः स्नानात्वा^३ पिबन् देवांस्तर्पयित्वा यथाविधि ॥ ८

तं द्विषं भोजयामास कुण्डपाः^४ पाकविस्तरैः ॥

वैशान्तरविहारी स मृत्त्वान्नं^२ भिष्टमुत्तमम् ॥ ६

इदमाह मृदायुक्तः क्षणौ^५ विश्रम्य कुण्डपां ॥ ६

जिह्वावाच :-

तुष्टस्तवानया मत्तया विधिपूर्वं^६ द्विषौत्स ॥

गन्तुकामोऽस्मि तद ब्रूहि किं करौमि प्रियं तव ॥ ११

कुण्डपोवाच :-

श्रुतमस्ति मया पूर्वं^३ विप्र सिद्धात्^७ कुतश्चन ॥

अस्ति सौगन्धिकस्याद्रेः पूर्वस्यां विवरौ महान् ॥ १२

गम्यते तस्य मार्गेण नागलोकं प्रति प्रमौ ॥

तत्रार्धमथ गद्यास्ति कुट्टिमहैयनिर्मितं ॥ १३

१ वी शाक ६ पौशाक (२१) मृष्टमुत्तमय

सी हो ६ विप्रः सिद्धौ स्ति करणन

(२४५)

- युक्तं विद्रुमसौधानैर्व्यामौलैस्त्रि^{रिष} शिरौगृहम् ॥
हंसपारावतैर्जुष्टं मत्तकौकिलनादितम् ॥ १४
- सारिकाशुकसंलापैः सर्वतां दत्तकौतुकम् ॥ १५
तस्मिन्निष्ठुमती नाम नागकन्या मनोरमा ॥
हृषीकेशप्रतिमा लोकेरतिः साक्षादिव स्थिता ॥ १६
- निजानुरूपं पूरुषं चिन्तयन्ती बरागंता ।
अध्यास्तै तद्गृहं रम्यं सरवीभिरभिसंविता ॥ १७
- लौला नाम सखी तस्याः सदा प्रीतिविधिर्विनी ॥
बिबरद्वारमासाद्य नित्यं ब्रूते निशामुखै ॥ १८
- अस्ति विद्याकलापज्ञः कश्चिदस्मिन्महीतलै ॥
कथयेद्यः सरवीप्रश्नं स च तां कामयेदिति ॥ १९

(२४६)

ततो नानादिगन्तैर्म्यः^१ तत्रागत्य कलाविदः ॥

लौलया नीयमानास्तु सखीर्हतौर्बिलं प्रति ॥ २०

लौचनाभ्यामपश्यन्तौ बहिर्ब निराकृताः ॥

अहमप्येकबैलं हि तिप्सुस्तां नागकन्यकाम् ॥

प्रविष्टौ लौलया सा हर्मन्धीमूतौ बहिष्कृतः ॥ २१

तदत्र यदि जानासि मन्त्रं वा द्विज मैणजम् ॥

तदाचक्ष्व समस्तं वै येन तत्र ब्रजाम्यहम् ॥ २२

द्विज उवाच :-

अस्त्युपायौ मया दृष्टस्तस्मिन्विबुधदर्शिनौ ॥

सुप्रभावमज्ञानाख्येयमन्यस्याज्जनमृक्षम्^{तत्रैव} ॥ २३

ब्रैह्मन् येनाञ्जितै नैत्रै सर्वे^६ त्वमसि पश्यति ॥

गतास्तत्र न पश्यन्ति सर्वे ये त्वकलाविदः ॥ २४

सहैतुर्नागकन्याया मनुष्यादर्शनं^२ खलु ॥ २५

सी- क^७ मुहुः ई मुहाः (ए १) दीगन्तैर्म्यः

तदहं ते प्रदास्यामि दिव्यमज्जनमुत्तमम् ॥

तस्मादवर्हिता विप्र स्नानं कृत्वा शुचिर्मब ॥ २६

वसिष्ठ उवाच :-

तच्छ्रुत्वा स द्विजौ राज कूण्डपा ह्यतिथिर्वचः ॥

ततः स्नात्वा शुचिर्मूत्वा तस्याग्रे समुपाबिशत् ॥ २७

उदाघाटय नलिकामेकां स द्विजौ^१ न्ववित्तमः ॥

नखमात्रं सुदुःप्राप्यं तस्मै प्रादिशदञ्जनं ॥ २८

अथकूण्डपमामन्त्रय चिरात्प्राप्तमनोरथम् ॥

प्रक्षिप्य नलिकां कुक्षौ स जगाम यथासूत्रं ॥ २९

कूण्डपोप्यथ मूपाल तस्मिन्नेव शुभेऽहनि ॥

ययौ सौगंधिकं शैलं यत्रास्ते विवरौ महान् ॥ ३०

कृतालङ्करणः श्रीमान् चारुचन्दनचर्चितः ॥

गन्धकादयां स्त्रजमाविप्रतस्थौ तत्र निशामुखै ॥ ३१

१ सी- क, डी, ई- सत्तमः

ततः परिमलौदगारी बिला त्प्रावर्ततानिलः ॥
लौला तदनु लौलाक्षी प्रादुर्भूता बर्चा^२ ब्रवीत् ॥ ३२

लौलावाच :- अस्ति विद्याकलापलः कश्चिदस्मिन्महीतलै ॥
कथयैवः सलीप्रश्नं स च तां कामयैदिति ॥ ३३

कृष्ण उवाच :- ब्रह्मस्मि विशालाक्षि द्विजः श्रीमालसं^३यः ॥
कथयिष्ये^४ सलीप्रश्नं कामयिष्यामि तामथ ॥ ३४

वसिष्ठ उवाच :- ततः स्मितमुखी लौला लौलाक्षी हंसगामिनी ॥
तं धृत्वा दक्षिणौ पाणौ प्रविवेश रसातलं ॥ ३५

गच्छन्नेव द्विजौ विद्वानब्जनाञ्जितलौचनः ॥
सर्वे सुव्यक्तमुद्राक्षीत् पाणावामलकं यथा ॥ ३६

तमापतन्तं विज्ञाय द्विजैन्द्रं लौलया सह ॥
प्रत्युत्थानधिया सुभूरभ्यगाद्रचितौ^५ञ्जलिः ॥ ३७

१ बी ई - प्रादुर्भूता ब्रवीद् बचः

२ बी साचतं कामयैदिति

३ बी संश्रितः

४ बी ई राजैन्द्र

५ बी प्रत्युत्थानविधं सुभूरभ्यगच्छत् कृताञ्जलिः

सा हृष्टा सर्वतो हृष्टिं चारयन्तं द्विजौत्तम ॥

विस्मितामून्महीपाल हर्षादिदमवोचत ॥ ३६

हृष्टुमत्युवाच :- स्वागतं तै^१ द्वि^२श्रेष्ठ^३ सर्वविद्याविशारद ॥

इदं सौधमिमाः सख्यस्तव सर्वं न संशयः ॥ ३६

वसिष्ठ उवाच :- श्राव्यमाणः स मधुरामितिवाक्यं सुमध्यया ॥

सदनं प्राविशत्तस्या विन्ध्याद्रिमिव कुञ्जरः ॥ ४०

ददृशे नागकन्यायास्तेन सख्यौ मदालसाः ॥

मौलौ फणिधराः सर्वाश्चात्कौटीरकुण्डलाः ॥ ४१

तप्तकाञ्चनगौराक्षर्यौ महामणिबिमूणिताः ॥

नानालङ्कृतिशोभादयाः स्मरस्यापि मनोहराः ॥ ४२

पीवरौच्चकुचामौगविस्फुरन्त्यौ मणिस्त्रजः ॥

सुमैलुशितरोत्सर्गौ गङ्गधारा हवाबभूवुः ॥ ४३

१वी ई सर्वशास्त्र

(ए१) तौ

२ सी डी ई- महालसा

(ए२) सर्वा

३ ई बीत् गङ्गाधारा

(ए३) धा

(ए४) श्राव्यमाणः

तामिरन्वद्व्यमानोऽसौ चारुसांपान पद्धतीम् ॥

क्रान्तुवा मणिमयं पीठं कृट्टिमै समुपाविशत् ॥ ४४

दिव्यगन्धादकस्तनैः दिव्यगन्धानुलैपनैः ॥

दिव्यालङ्कृतवासोमिस्तामिः सम्पूषिता द्विजः ॥ ४५

अनंतरलापांगीं लीलाललितलौचना ॥

तमुवाच द्विजश्रेष्ठं राजनिज्जगुमती ववः ॥ ४६

इण्डुमत्युवाच :-

दर्शनीया युवानौऽत्र ब्राह्मणाः क्षत्रिया विशङ्गा ॥

मर्दर्थं शतशः प्राप्ता न तै र्लै र्मै समीहितम् ॥ ४७

ब्राह्मण उवाच :-

पश्नस्तव चकौराक्षि न धैर्यबुधिरै रैः ॥

त्वदवाप्तिः कथं तेषां स्यात् शूद्रस्य श्रुतिरिव ॥ ४८

इण्डुमत्युवाच :-

निःश्रान्ताः सर्वविधासु सर्वमर्हन्ति द्विजाः ॥

अतस्त्वमुच्यसि विद्वान्प्रश्नमै नं सुदुर्ममम् ॥ ४९

१ वी ललित

२ ए अत्र श्लोकं प्रश्नास्तेश्चकौराक्षि इत्येव साधु स्यात्

३ वी ई सुदुर्ममम्

1

ब्राह्मण उवाच :-

सुमगं त्वं कलाग्रामं सकलं वैत्सि तत्पतः ॥

ब्रूहि प्रश्नं यथाभीष्टं प्रवक्ष्यामि यथामतिः ॥ ५०

इष्टुमत्युवाच :-

चामीकरमिदं लोके देहिनां गात्रभूषणं ॥

कथमुत्पद्यते विप्र तन्मै ब्रूहि दुधौ^२सि चैत् ॥ ५१

ब्राह्मण उवाच :-

देवानां नैतैर्येन पुरा पीयूषहेतवै ॥

किल रौद्रमधुद्वं^१पैरौः शिखरसीमनि ॥ ५२

तदा चञ्चुपुटायातैः कन्दुभिः^३ फणिविद्विषः ॥

आर्तान् दिवौकसी वीक्ष्य मुमौच कृतिसं हरिः ॥ ५३

वामपक्षौ पपातास्य वज्रं तगिरिदाल्णम् ॥

तैर्नैकं पिच्छमादिप्लुतं गगनाद्गलितं मुनि ॥ ५४

तैर्न चामीकरं जातं सर्वस्याप्यङ्गभूषणम् ॥

पुनर्ब्रूहि सरौजाक्षि यतै मनसि दृर्विक्र ॥ ५५

१ सी क ई मया

२ दुधौ सिवै ई दुधौसितै

३ वी ई तदाचञ्चुपुटायातैस्तीक्ष्णैः फणिमिर्विद्विषः

इत्यास्ते पाठः । यदि तीक्ष्णैः फणिगणाद्विष इति

परिवर्त्येत चैत साधुस्यात्

वसिष्ठ उवाच :-

इत्याकर्ण्य द्विजैन्द्रस्य प्रश्नस्योत्तरमीप्सितम् ॥

विस्मितैर्गुमती बाला मूयः प्रष्टुं समुद्यता ॥ ५६

विवक्ष्यन्तीमथो वीक्ष्य सखीं विस्फुरिताधरा ॥

पतियोगं वयस्याया लब्ध्वा लोलैवमब्रवीत् ॥ ५७

लोलोवाच :-

मातिशयीष्ट वामोहं द्विजमनं कलाविन्द ॥

पतित्वै बृणु पर्यस्ता यतः कुप्यन्ति वै द्विजा ॥ ५८

वसिष्ठ उवाच :-

इत्युक्तवत्यां लोलायां हर्णादिगुमती नृप ।

पूर्वाभिषिक्तमनोभावा बहुम मैत्रे सखीवचः ॥ ५९

मनोऽभिलषितै पुंसां स्त्रीणां लज्जाजडं मनः ॥

सरवीवचन-सापेक्षां सर्वथैव प्रवर्तते ॥ ६०

समकालममूतस्याः स्वैदः स्तम्भोऽथ वैपथ्यः ॥

राजन् सर्वेषु गात्रेषु तर्ता लोलाब्रवीद्विजम् ॥ ६१

१ बी पतियोगं वयस्याया लब्ध्वा ई लब्धलोलै

२ बी ब्रवीदियम्, ई राजस्यफणानृतः

राजन सर्वेषुगात्रैधुत तौल्को
ला ब्रवीद्विजं

१ ए सखीवचः

२ ए लिखितै

(३ ए)स्त्रिणां

- लौलोवाच :- हयं प्रियसखी कन्या कंकालस्य फणामृतः ॥
 आत्मानं प्रददौ तुभ्यं प्रहृत्य स्वैदवारिमिः ॥ ६२
- वसिष्ठ उवाच :- हल्युक्तः कुण्डपा विप्रौ गृहीत्वा दक्षिणौ करौ ॥
 गान्धर्वेण विवाहेन तदुद्धाहविधिर्व्यधात् ॥ ६३
- सखीपरिवृतां बालां नागकन्यां मनोरमां^१ ॥
 नित्यं मनोऽनुकूलाभिः क्रीडाभिः स उपाचरत् ॥ ६४
- अनुरागपरं चैतस्तस्यास्तस्मिन् द्विजौ^२ ॥
 प्रवर्तत^३ महीपाल रागः शुक्लपटै यथा ॥ ६५
- आहूतैर्मुनिकन्याभिः मोगैर्बहुभिरन्वहम् ॥
 प्रीयमाणा द्विजौ वैचि न कालस्यात्ययो महान् ॥ ६६
- अथ सस्मार बन्धूनां पुत्राणां सुहृदाम् तथा ॥
 कदाचिदुपबिष्टौ^४ कुण्डपा द्विजसत्तमः ॥ ६७

- १ वी ई समुपाचरत् (ए ३) आहूतै
 २ वी ई प्रवर्ततै

ततो वाष्पाकुलै नैत्रै बीज्य तस्य प्रियस्य वै ॥

दुः खादिष्मती कान्तमैकान्ते प्रत्युवाचह ॥ ६८

इष्मत्युवाच :- किमर्थं प्राणनाथस्य नैत्रयोरश्रुविन्दवः ॥
निरीक्ष्यन्ते मया कस्माद्वर्धयन्तौ मनोज्ञः ॥ ६९

हमाः सख्यौ यम प्राणाः सौधं चैतन् मनोरमम् ॥
तव सर्वं द्विर्ग्रेष्ठ ब्रूहि दुःखनिबन्धनम् ॥ ७०

ब्राह्मण उवाच :- रम्भास्व रममाणस्य त्वया सह चिरं यम ॥
प्रवृत्तिर्जातु बन्धूनां न याति श्रुतिगौरवम् ॥ ७१

गन्तुमिच्छामि त्वहं श्रीमालं देववत्सलम् ॥
त्वया सह विशालाक्षि स्वजनोत्कण्ठया द्रुतम् ॥ ७२

नागकन्योवाच :- एतावदेव कुरुते हृदि शोकः परं तव ॥
श्रीमालमागमिष्यामि स्निगन् ब्रजतु पात्रिणम् ॥ ७३

१वी ई प्रवृत्तिर्जातिबन्धूनां (६९) सहा
२ सी डी ई परान्तपः, ई परान्तपः (७२) बन्धूनां

वसिष्ठ उवाच :- इत्युक्तः स मुदायुक्तः प्रियया नागकन्यया ॥
 बाष्पघालिप्तचरणौ विवरादगन्तुमुद्यतः ॥ ७४

अथ लोलाप्रभृतयः सख्यो बाष्पाविलैक्षणाः ॥
 मुहुर्मुहुः परिष्वज्य सखीमूचुः सगदूगदम् ॥ ७५

सख्य ऊचुः शिवास्तै सन्तु पन्थानः सखि सार्द्धं^{१०} द्विजन्यना ॥
 स्मर्त्तव्या वयमन्हाय त्वं हि नौ जीजितेश्वरी ॥ ७६

वसिष्ठ उवाच :- इत्युक्ता साश्रुवदना कृच्छात् कैकौलकन्यका ॥
 सखीः^१ प्रतिनिवृत्त्याशु नियर्ययौ विवराब्दहिः^{दब्} ॥ ७७

सौगन्धिकै^२ गिरिं पृष्ठै कृत्वा स कण्डर्पो द्विजः ॥
 भरद्वाजाश्रमं प्राप्तः श्रवन्ती यत्र सा नदी ॥ ७८

अध्युवास निशामैकाभिष्मृत्यान्विता नृप ॥
 ततस्तस्य शयानस्य निद्रापहतचैतसः ॥ ७९

बी ई सखीं प्रतिनिवृत्त्याशु
 २ सी डी ई गिरै :

(२५६)

बाला बन्धुवियोगात्तर्क्षि- निशीथै दुःखिताऽभवत् ॥

चिन्तयामास कुत्रास्मपहाय सुखीजनम् ॥ ८०

आगता मर्त्यलोकैऽस्मिन्सहानेन द्विजन्मना ॥ ८१

बिना मां प्रियसख्यस्ता लौलाप्रमृतयौ बत ॥

न धृतिं काममोगैषु लप्स्यन्ते शौकमानसाः ॥ ८२

अहौ बत महद्दुःखं वयस्याविरहौ महान् ॥

यदयं मामनुप्राप्य मथ्नाति गृहकाण्डवत् ॥ ८३

इति चिन्तयमाना सा निद्राव्यवहिते प्रिये ॥

रूढती स्वजनं बाला कुररीवैदमब्रवीत् ॥ ८४

न बन्धुरिह मै नित्यं नरलोकैऽस्ति कश्चन ॥

बन्धुर्गविहीनायास्तत्कथं सुखस्तु मे ॥ ८५

बान्धवास्त्राणामात्मानां बान्धवाः परमा गतिः ॥

न बान्धवविहीनानां सुखं स्वर्गेऽपि विद्यते ॥ ८६

१ ई क- सी ततः

२ बी शौक लालसाः ई शोक लौलसा (ए १) मन्थाति

३ क- सी डी- मथ्नुते (ए २) रूढन्ती

४ क-ई- सी १ विहीनासु

मृह्मृहुरिदं वाक्यं जल्पन्ती साश्रुलोचना ॥

पथर्यटद्विपिनै रात्रौ कंकालकुलनन्दिनी ॥ ८७

तदा वतुर्क्षी राजन्भासस्याश्वयुजस्य च ॥

लोकै प्रमति मक्तैभ्यो देवी बलिजिघृक्षाया ॥ ८८

तस्या विलपितं श्रुत्वा रुदन्तः कर्णं बहु ॥

कृपया परया देवी प्रत्यक्षा मून्महेश्वरी ॥ ८९

बिमानवरमारुढा दिव्यमालानुलेपना ॥

चामरैर्वीज्यमाना च परितोऽप्सरसां गणैः ॥ ९०

तेजोभिस्तेभिरस्तामसुत्तिपन्ती महामिशि ॥

बद्धकौटीरशौभादया कुण्डलागदधारिणी ॥ ९१

स्त्रजं मणिमयीकण्ठं दधाना चारुहासिनी ॥

आकाशादाश्रमं प्राप्य नागकन्यामुवाच ताम् ॥ ९२

१ ए शौभादया

(२५८)

दैव्यवाच :-

किमर्थं लिपसै भील कंकालकुलबालिके ॥

अहं तै बन्धुहीनाया बन्धुरस्मि शुचि-स्मिते ॥ ६३

न मीः कार्यां त्वया वत्सै श्रीडन्त्या प्रियसा सह ॥

यसै सभी हितं सुभूत तत्प्रदास्यामि मा शुचः ॥ ६४

वसिष्ठ उवाच :- हत्यकस्मादुपान्तैऽसौ ज्योत्स्नः प्राप्तां सुरेश्वरी ॥

आत्मनः पुरतो वीक्ष्य विस्मितैवमधाब्रवीत् ॥ ६५

इष्टमत्युवाच :- यदि मै बन्धुहीनाया बन्धुर्वसि भूतलै ॥

करौतु जगतां माता तदिहैवात्मनः स्थितिः ॥ ६६

दैव्युवाच :-

स्यास्यामीह त्वहं नूनमथ प्रमृति सुन्दरि ॥

प्रपन्नानामहोरात्रं पूरयन्ती मनोरथान् ॥ ६७

यदुक्तं बन्धुरस्मीति पुरस्तै परितुष्टया ॥

तैनाहं बन्धु देवीति मविनी विश्रुता भुवि ॥ ६८

(२५६)

दास्यामि बन्धुहीनैर्मया बन्धून् मरमशमिनान् ॥
बन्ध्यानां पुत्रदा नित्यं दरिद्राणां च वित्तदा ॥
निवत्स्यामि तव प्रीत्यै सदा श्रीमालसीमनि ॥

६६

ब्रह्मामर्चयिष्यन्ति श्रद्धाधानाश्च ये नराः ॥
पुष्पधूयैः सुगन्धादयैर्न तैषामापदः क्वचित् ॥

१००

वसिष्ठ उवाच :- एतस्मिन्नन्तरं राजन् प्रबुधः कुण्डपा द्विजः ॥
सुधाप्रक्षालितमिव ददर्शश्रममण्डलं ॥

१०१

स तौ चैष्टुमतिं बालां दैवीं च वरदां पुरः ॥
उत्थाय विस्मितां विप्रौ बद्धाञ्जलिपुटस्तदा ॥

१०२

क्षुलौठ जगतीपीठं स्तुभंस्तां विश्वमातरं ॥

१०३

दैव्युवाच :- वरं वरय मद्रं ते सर्वशास्त्रविशारद ॥
यस्त्रैलोक्यमनोहारि स्त्री रत्नभिदमानयत् ॥

१०४

१ ए सुगन्धादयै

ब्राह्मण उवाच :- ये मातरिदमाख्यानमिष्टमत्यागतो^{२१} भूदव^२ ॥
 शृण्वन्ति सततं तैषां प्रियासौगः सदास्तु वै ॥ १०५

दैव्युवाच :- एवमस्तु महाप्राशतैः^१ मिष्टचितं द्विज ॥
 प्रीतये तव कान्तायाः स्थितां जानीहि मामिह ॥ १०६

वसिष्ठ उवाच :- इत्युक्तवान्तर्दधे देवी स्थित्वा तत्रांशतो नृप ॥
 ब्राह्मणोऽप्युदितैः सूर्ये प्रियायुक्तो गृहं ययौ ॥ १०७

हृत्थमासी न्महीपाल भरद्वाजाश्रमे तदा ॥
 बन्धुदेवी प्रपन्नानां वाञ्छितार्थप्रदायिनी ॥ १०८

अक्षय्यां च नवम्यां च चतुर्दश्यां च वै निशि ॥
 सहाप्सरोभिः श्रीडन्ती दृश्य तैः चापि बान्धवी ॥ १०९

वसिष्ठ उवाच :- श्रूयते नूपुरा^१रावः कलगीतध्वनिस्तदा ॥
 दिव्यामौवश्च राजेन्द्र समुत्ससति सर्वतः ॥ ११०

१ - क- सी ई - गमौदमवम्

(२-१) नूपुरावः

(२६१)

इदं ते कथितं सर्वं बन्धुदेवी समुदकम् ॥

यः शृणोति नरो भक्त्या तस्य श्रीः सर्वतोमुखी ॥ १११

इति श्री सखंदपुराणे आशाति साहस्र्यां संहितायां
ब्राह्म्य-विभागे पुस्तिकपरिच्छेदे श्रीमत्सहात्म्ये बन्धु-देवी-
-माहात्म्यं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७

-०-